

УДК 378:37.091.59:37.03

Давидюк М. І.

Аспірант кафедри політології і державного управління Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ЦІЛЬОВИХ І ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МОЛОДІ В ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Розглядаються концептуальні засади формування ціннісних орієнтацій молоді засобами студентського самоврядування.

Ключові слова: концепція, студентське самоврядування, ціннісні орієнтації, субкультура, етнокультурна самоідентифікація.

Здійснення реформи вищої школи [1] передбачає першочергову розробку механізму управління цим процесом. Управління торкається не тільки сутнісних характеристик навчального процесу у вищих навчальних закладах, комплектування професорсько-викладацького і допоміжного персоналу, матеріально-технічного забезпечення навчального процесу, але і створення системи студентського самоврядування.

Значення вищої школи в перетворенні економічного і техніко-технологічного потенціалу країни підкреслюється розроблювачами інноваційної політики вищої школи України [2]. По суті мова йде про саморозвиток і самоврядування установ вищої професійної освіти на основі інноваційних технологій освітнього процесу, що передбачають активну участь студентів в освітніх, науково-технічних і виробничих програмах.

Разом з тим, слід зазначити, що цей процес не може бути самоприскореним без детальної розробки його елементів і застосування підходу «послідовних дій». По-перше, необхідно перебороти синдром кризи вищої школи, що негативно позначається на позиціонуванні студентів як в освітньому процесі, так і розвитку студентського самоврядування. Це обумовлено тим, що у свідомість абсолютної більшості громадян країни введено поняття кризи освітньої системи, що привело до падіння престижу освіти, втрати інтересу до одержання знань, зниження культурного рівня громадян, переваги мозаїчної культури, духовної кризи суспільства.

Тому найважливішу проблему можна сформулювати як розвиток навичок самоврядування в умовах сучасної вищої школи. Аналіз філософських, соціологічних, політологічних і психологічних досліджень, проведених у вищій школі, виявив розбіжність прагнень дорослих і підростаючого покоління. Молодь, що живе й одержує освіту в наш час, багато в чому позбавлена світоглядних орієнтирів. Процес деідеологізації, привнесений у вищі навчальні заклади, привів до вилучення визначальних цінностей, ґрунту, на якому вибудовується усвідомлена пізнавальна діяльність індивідуума. У зв'язку з трансформацією освітньої парадигми і перенесенням акценту переважно на освітню діяльність у навчальних закладах менше уваги стало приділятися проблемам виховання.

Слід зазначити, що кожен вуз розробляє свою концепцію розвитку професійних і світоглядних якостей потенційної еліти нації. Разом з тим, в умовах демократичної політичної системи в Україні їх усіх пронизують загальні, об'єднуючі ідеї. Зокрема, такі як: солідарного розвитку, соціокультурної толерантності, дисципліни і відповідальності, інституціонального закріплення права і моралі, прав особистості й академічної волі, демократизму і відкритості освітньої діяльності у вузі, волі вибору індивідуальної освітньої траєкторії, плюралізму, багатоукладності, варіативності, альтернативності і т. п.

До слова: «концепція (лат. *conceptio*—сукупність, система) провідна ідея, точка зору на те або інше явище» [3, с. 339].

У той же час, у самому загальному виді, вказується і на проблемах сучасного студентства. Зокрема, у багатьох концепціях вказується на «обвал» ціннісних орієнтацій життєвих установок, моральні деформації сучасної молоді, що певною мірою поширюється і на студентство. Разом з тим відзначається, що студентство являє собою особливу групу молоді, що істотно відрізняється своїми устремліннями, життєвими орієнтирами, потенційними інтелектуальними можливостями, рівнем духовного, соціального, загальнокультурного розвитку, спрямованістю поведінки і цінностей від представників інших груп молоді. Для студентів характерно активне відношення до дійсності, прагнення до пошуку способів самопізнання, самовизначення і самоствердження як суб'єкта суспільного життя.

У ряді концепцій відзначається соціально-психологічна нестійкість студентської молоді. Основною причиною соціально-психологічної нестійкості в цьому віці, що проявляється в імпульсивності і розхристаності, ілюзорному й екзотичному романтизмі, розчарованості і

песимізму, скептицизму і нігілізму, негативному максималізму і вольовій дисгармонії, недостатній соціальній відповідальності.

У 2011 році була розроблена Концепція розвитку студентського самоврядування в НПУ імені М. П. Драгоманова, що визначає стратегію взаємин «ректорат—деканат—студентське самоврядування». Вона стала змістовною основою виховного процесу студентської молоді.

У цьому зв'язку, на думку ректора університету—академіка АПН України В. Андрущенко, варто закріпити повноваження органів студентського самоврядування:—у частині впливу на навчальний процес, наприклад, узгодження навчальних планів, розкладів й ін.;—адміністративні (у т. ч. не менш 15%) представництва у вченій раді, представництво в приймальних державних екзаменаційних комісіях, у комісіях при другій перездачі і т. д.;—фінансового характеру, тобто передбачити створення фонду соціального розвитку колективу студентів, яким розпоряджаються органи студентського самоврядування, і установити відсоток, що надходить у цей фонд від стипендіального фонду і комерційної діяльності вузу.—варто також установити, що рішення по відрахуванню студентів, переводу студентів з бюджетної на платну основу, підвищення плати за навчання, поселення і виселення з гуртожитку, утвердження правил внутрішнього розпорядку, правил гуртожитків й ін. виробляється винятково за узгодженням з органом студентського самоврядування [4, с. 124–128].

У цілому, аналіз стану студентського самоврядування в НПУ імені М. П. Драгоманова дозволяє стверджувати про те, що у вузі проводиться цілеспрямована робота зі сприяння діяльності органів студентського самоврядування [5].

Ґрунтуючись на нормативно-правових документах, що регламентують діяльність студентського самоврядування, розглянемо концептуальні основи розвитку ціннісних орієнтацій студентів у діяльності самоврядування.

Аналіз сутності й інноваційного потенціалу студентського самоврядування в розвитку ціннісних орієнтацій тих хто навчається дозволив дати авторське трактування цього поняття: студентське самоврядування—це процес реальної участі осіб, які навчаються, в управлінні та керівництві діяльністю свого колективу у взаємодії зі всіма органами управління вищим навчальним закладом, провідний фактор активізації навчальної діяльності, виховання лідерських та організаторських якостей, соціальної активності, громадянської відповідальності та свідомості,

гармонійного розвитку майбутнього фахівця, основа розширення демократизму та підвищення ролі вищої школи як соціальної системи.

«Ціннісна орієнтація, — зазначається у «Філософії політики», — особливий компонент духовного світу людини, який є наслідком вільного обрання ціннісних переваг. На відміну від цінностей, що існують як надіндивідуальні суті, ціннісна орієнтація є засобом залучення індивіда до загального, пов'язаним з формуванням його прихильності до певних ідеалів, духовних пріоритетів, суспільних вимірів буттєвості. Людина завжди перебуває у ситуації вибору, і цінність виступає основою особливої визначеності серед існуючих альтернатив. Ціннісна орієнтація дозволяє людині піднятися над сферою вітальності, де вона завжди залежна від необхідності життєзабезпечення, підносить її на рівень самоствердження й свободи» [6, с. 643].

Формування ціннісних орієнтацій студентів — це цілеспрямований процес розвитку лідерських якостей студентів у процесі творчої взаємодії один з одним, з педагогами і соціальними партнерами.

Найважливішим фактором концептуальних основ розвитку державно-управлінських якостей молоді в діяльності студентського самоврядування є наявність безперервних якісних змін, що дозволяють говорити про перехід студентського колективу з керованої організації в самокеровану. При цьому рушійною силою процесу розвитку студентського самоврядування є розвиток особистості кожного студента.

Будучи громадською за своєю спрямованістю, робота органів самоврядування істотно залежить від відношення до мети діяльності кожного студента, наявності в нього мотивів участі в цій діяльності. Виникає основна суперечність між цілями діяльності колективу, змістом, процедурою організації і відношенням до них кожного індивіда. Умовою розв'язання цієї суперечності і перетворення її в рушійну силу, є сформованість групового мотиву дії, що приймається як діалектична єдність мотивів членів групи.

Важливою складовою самоврядування студентської молоді в процесі професійного становлення є формування трудової мотивації і професійне самовизначення. Як відомо, мотив — це сукупність внутрішніх спонукань до активності, заснованих на усвідомлених і неусвідомлених потребах, на інтересі, на уявленнях про цінності.

Безумовно, людина чинить дії під впливом ряду мотивів, що представляють собою диспозицію мотивів, але серед них можна виділити і ведучий, домінуючий мотив. І таким мотивом на думку більшості студентських молодей в умовах розвитку системи ринкових відносин

є орієнтація на працю [7, с. 466]. І це правильно. Однак досить представницькою є думка про те, що сучасний стан в сфері прикладення праці характеризується позицією «джунглів», «людина людині — вовк», що формує ні чим не підкріплений мотив у сучасної молоді, «мати все і відразу».

В умовах посилення процесів глобалізації, вимоги роботодавців містить у собі не тільки професійну й загальнокультурну компетентність, але також терпимість до змін, гнучкість, що створює в підсумку міжнародну грамотність, компетентність, необхідність наявності яких у завтрашніх керівних кадрах буде незмінно зростати.

Так, у молодіжному середовищі 35,0% дотримується думки про те, що цінність людини визначається корисністю його праці для суспільства, а 44,0% бачать сенс своїх освітніх і професійних зусиль у самореалізації і досягненні успіху. Майже 100,0% респондентів думають, що саме вища освіта дає широкий вибір видів діяльності, розвиває здатність пристосовуватися до життя. Одночасно в 78,0% респондентів розвинуто розуміння того, що якщо в економічно більш розвинутих суспільствах проблема праці найбільше гостро встає для низькваліфікованих працівників, то в Україні з нею зіштовхуються освічені, дипломовані фахівці.

Як неминучий наслідок цих процесів, відбувається духовна і професійно-кваліфікаційна деградація частини молоді як суб'єкта праці, виражена в депрофесіоналізації, а також зміна, перекручення відчуженої функції у формах девіації. Її яскравим прикладом служить кримінальний бізнес. Наслідком цього факту є суперечність між мотивами студентської молоді й умовами їхньої реалізації. Разом з тим, слід зазначити, що Л. Харченко установила факт того, що молодь краще пристосувалася до умов ринкової дійсності, чим представники більш старших поколінь (відповідно 76,1% і 9,2%).

Незважаючи на подібні оптимістичні дані «близько 80,0% молодих людей узагалі не стали б працювати, якби були матеріально забезпечені. Близько 50,0–60,0% з них пов'язують свою мотивацію трудової діяльності винятково з грошми і прагненням заробляти них будь-якими засобами, у тому числі і протизаконними» [8, с. 4–5, 12–13; 26.].

Загальними принципами формування трудової мотивації і професійного самовизначення, виходячи з соціальних опитувань і самооцінок студентської молоді, на наш погляд, повинні стати: — гуманізм (акцент на свободу, гідність, творчість, людяність. Це є задача підтримки світла, як би не була велика птьма. І якщо дійсне і найближче майбутнє не за нас, те і ми повинні бути звернені до більш далекого майбутнього; — мораль-

ність (спосіб уписування будь-якого діяння індивіда в загальнолюдський зміст, збереження історичного об'єкту, що дозволяє знайти сенс); — здоров'я як абсолютна цінність, усвідомлена людиною, як умова для розвитку індивідуума; — інтелект (розвиток пізнавальних сил людського духу, «природного світла» людського розуму, його евристичної сили; — творчість (як сенс людського життя, як діяльність: створення речей і подій, самого себе, своєї долі); — патріотизм (причетність до минулого, гордість і відповідальність за нього, здатність «розуміти навколишнє, дійсність, своє положення і свій народ»). Без знання історії ми повинні визнати себе випадками, що не знають, як і навіщо прийшли у світ, як і для чого живемо, як і до чого ми повинні прагнути; — спілкування, співробітництво. Щоденне зближення людини з людиною не обходиться ні тому, ні іншому даром: багато треба і з тієї і з іншої сторони життєвого досвіду, логіки і серцевої теплоти, щоб, насолоджуючись тільки добродіями, не колоти і не колотися взаємними недоліками; — безкорисливість, щирість у спілкуванні, співпереживанні, співчутті, жалі, багатство почуттів і емоційних переживань, протистояння ідеалам, що руйнує людські зв'язки, заснованим на голому розрахунку, практицизмі, вигоді); — повага до себе інших людей, інших культур і народів. За допомогою реалізації цих принципів у процесі розвитку студентського самоврядування створюються матеріально-економічні і духовно-моральні умови для навчання і виховання кваліфікованого спеціаліста, громадянина, активного суб'єкта соціальної дійсності.

Крім того, прийняття за основу цих принципів у розвитку самоврядування студентської молоді стає можливим: — посилення ролі студентських громадських об'єднань у гуманістичному вихованні студентів, виховання в душі толерантності, нетерпимості до проявів екстремізму в суспільному житті; — утвердження демократичного способу життя, взаємної вимогливості, почуття соціальної справедливості, здорового морально-психологічного клімату, зміцнення моральних основ молоді студентської родини, утвердження на основі широкої гласності моральних принципів, нетерпимості до антигромадських проявів у побуті; — контроль і організація навчальної і наукової діяльності, підвищення ефективності й успішності навчання, активізація самостійної творчої діяльності студентів у навчальному процесі з урахуванням сучасних тенденцій розвитку системи безперервної освіти; формування потреби у вирішенні актуальних наукових проблем по обраній спеціальності через систему науково-технічної творчості студентської молоді; — розвиток і поглиблення ініціативи студентських колективів

в організації громадянського виховання; формування в навчальних групах, на курсах і факультетах колективів студентів, лідерів студентських колективів.

Через призму самоврядування студентської молоді відбувається формування позиції особистості в сферах:— освіти (розвиток пізнавального ціннісно-орієнтаційного відношення до праці і до себе в студентів, розвиток інтелектуальних здібностей і формування індивідуальної картини залучення до праці, що включає в себе розуміння сфери праці і суспільства в їхній єдності і різноманітті);— комунікацій (прагнення опанувати іноземними мовами і мовами науки як основи сучасної техніки і технології, бази науково-технічного прогресу, можливості спілкування з представниками інших країн і народів, визначення сфери прикладення праці);— професійної орієнтації (знайомства з наукомісткими технологіями стосовно до специфіки обраної професії, передбачення наслідків професійної діяльності, забезпечення усвідомлення сутності людини як діяльного суб'єкта в сфері праці);— залучення до культури (розвиток інтелектуальних здібностей людини, що забезпечують його можливості орієнтуватися в інформаційних потоках, що розкривають сутнісні характеристики як освітнього середовища, так і виробничо-технологічного середовища).

Таким чином, процес формування трудової мотивації і самовизначення студентської молоді реалізується в наступних основних напрямках самоврядування: освоєння культурних цінностей і умінь їх використовувати в трудовій сфері; розвиток інноваційного потенціалу в студентів; професійна орієнтація і набуття первинного виробничого досвіду; взаємодія освітньої і виробничої сфери. А це, у свою чергу, передбачає інституціоналізацію процесів студентського самоврядування у вищих навчальних закладах.

Тому концепція НПУ імені М. П. Драгоманова спрямована на виховання студентства через систему діяльностей і відносин, що зв'язана саме із суспільною активністю, що вимагає соціально орієнтованого застосування знань і умінь і з придбанням життєвого досвіду. Автори концепції враховують специфічні особливості студентського віку, перехідний статусний стан студентства, що визначається його специфічним положенням у системі соціальних зв'язків суспільства. З одного боку, студенти мають усі риси дорослості (вік, рівень психолого-фізіологічного і загального розвитку і т. д.), з іншого боку— вони знаходяться в положенні тих, яких навчають, і реальний статус дорослості знайдуть тільки по завершенні навчання, а в даний час— ще не повноправні дорослі. Така ситуація природним образом породжує психологічну невизначеність.

ність, стан підсвідомої незадоволеності своїм положенням, бажання відшукати способи соціалізації за межами традиційних культурних цінностей, протиставити їм щось інше, що відрізняється. І в межах цього останнього задовольнити свою потребу в знаходженні повноправного статусного положення. Звідси виростають контркультурні прояви і молодіжна субкультура, інфантилізм і конформізм.

Як відзначається в ряді концепцій, соціалізація студентства, знаходження ним системи ціннісних орієнтацій, соціальних зв'язків, відносин і ідеалів значною мірою визначається спрямованістю його соціокультурної діяльності і субкультури. У спрощеному вигляді становлення особистості визначається тим, до якої саме культури вона залучається, спрямованістю цієї культури. Спрямованість культурної соціалізації студентів у значній мірі визначається системною кризою сучасної України. У зв'язку з цим автори концепцій враховують негативні риси субкультурної діяльності сучасного студентства:— переважно рекреативна або розважальна спрямованість досугової діяльності. Досугові заняття задовольняють фізичні, психологічні, духовні (насамперед— комунікативні) потреби молоді. Але для багатьох студентів дозвілля виконує рекреативну функцію («байдикування»), чому сприяють і «цінності» масової культури, що тиражуються засобами масової комунікації. Пізнавальна, креативна, евристична функції дозвілля практично не реалізуються;— «вестернізація» культурних потреб й інтересів, перевага установок на нібито «цивілізовані і сучасні» життєві орієнтації, такі як етичний прагматизм, безмежний егоїзм, невмотивована жорстокість, володіння як міра життєвого успіху, трудова діяльність, професійне досконалість не розглядаються як шлях до досягнення матеріального і соціального благополуччя;— пріоритет споживацьких цінностей над творчою діяльністю, перевага готових цінностей культури процесові участі в їхньому створенні, у творчості, штампи масової культури як зразки високої культури і т. д.;— відсутність етнокультурної самоідентифікації, недостатнє освоєння етнокультурного змісту цінностей, що виражається в сприйнятті традиційної народної культури як анахронізму, пережитку. Процес залучення до народної культури здійснюється не через історію і духовну спадщину свого етносу, а за допомогою більш-менш модної релігії;— диференціація досугової діяльності студентів, що обумовлена рівнем статку. Одним доступні можливості індустрії відпочинку і розваг, іншим— лише спілкування і радіо-, теле- передачі. Спорт, художня творчість, читання найчастіше виявляються на периферії інтересів [9].

Концепції виховної роботи вузів передбачають врахування перерахованих особливостей сучасного студентства, педагогічно цілеспрямовану корекцію умов їх культурної, професійної й особистісної соціалізації, спрямовану на подолання і згладжування негативних наслідків сучасної суспільно-соціальної кризи, максимальне використання позитивних рис сучасного періоду розвитку України. Це реально на особистісному рівні, тому особистісна орієнтація виховання, її диференціація, заснована на свободі вибору форм і способів соціалізації конкретним студентом, є фундаментальним методологічним положенням виховної роботи, визначає її мету, задачі, зміст і основні напрямки здійснення. Практична реалізація Концепції виховної роботи НПУ імені М. П. Драгоманова, можлива, на думку її авторів, лише при досягненні ряду визначальних умов:— участь у її реалізації всіх суб'єктів освітньо-виховної діяльності університету;— створення необхідного рівня, методичного, правового, фінансово-матеріального й організаційно-структурного забезпечення;— формування збалансованої навчальної, що виховує і загальгуманітарного середовища університету;— включення в сферу виховання культурного потенціалу міста, республіки, міжнародних зв'язків [10].

Основні концептуальні ідеї й особливості студентства як соціальної страти обумовили формулювання цілей і задач виховної роботи в сучасних вузах. Під метою студентського самоврядування варто розуміти уявне передбачення результатів студентського самоврядування, яке заключається у формуванні активної життєвої позиції студентів, підвищенні їхнього інтересу до одержання нових знань, участі в трансформації навчальних процесів на основі підвищення рівня самостійності й адаптивності, формуванні первинних навичок виробничої діяльності і управління.

У концепціях можна зустріти як глобальні (загальні), так і операційні (одичні, приватні), а також специфічні для окремих вузів мети і задачі педагогічного впливу на студентську молодь. До глобальних цілей можна віднести, наприклад, формування і різнобічний розвиток творчої особистості майбутнього конкурентноздатного фахівця, що володіє високою загальною культурою, з вищим рівнем професійної кваліфікації, соціально активного громадянина і добропорядного сім'янина, що спрямоване на соціалізацію випускника.

З глобальних цілей випливають більш конкретні задачі. До таких відносять: формування особистісних якостей, необхідних для ефектвної професійної діяльності; формування в студентів громадянської

позиції і патріотичної свідомості, правової і політичної культури, здатності до праці і життя в сучасних умовах; виховання моральних якостей, інтелігентності; розвиток орієнтації на загальнолюдські цінності, високі гуманістичні ідеали моральності і культури; збереження і збільшення історико-культурних і наукових традицій університету, наступності, формування почуття університетського корпоративізму і солідарності; зміцнення й удосконалювання фізичного стану, прагнення до здорового способу життя, виховання нетерпимого відношення до наркотиків, пияцтва, антигромадської поведінки; формування умінь і навичок управління людьми в різних органах студентського самоврядування і формах співуправління; адаптація першокурсників й іногородніх студентів до умов життєдіяльності, що змінилися, з метою входження в університетське середовище.

Формування соціокультурного кругозору студентської молоді також сприяє розвитку самоврядування. Саме культура, безпосередньо формує особистість, з одного боку, підкреслюючи, виявляючи і розвиваючи те неповторне й унікальне, що є в кожній людині, а з іншого боку — формуючи в ньому загальнолюдські початки, закріплюючи історично виниклі підвалини і норми, що дозволяють індивідові жити в співтоваристві, з іншими індивідами. Культура як суспільний феномен є невід'ємним атрибутом людини і виступає чи не основним фактором, що визначає його поведінку, мотивацію і систему цінностей [Кремень].

Останнім часом стає усе очевидніше, що ні про яке реформування в країні і про справжній діяльний ефект від соціально-економічних реформ уже в даний час, не заглядаючи в майбутнє, узагалі бути не може без збереження і подальшого розвитку культури, тому що успіх будь-якого починання залежить від ступеня освіти, професіоналізму, моральності й інтелекту суб'єктів, що беруть участь у цих починаннях, тобто від культури керівників і управлінців, формування образу яких починається, по суті, у студентському середовищі.

Усе сказане свідчить про необхідність цілеспрямованої допомоги в пошуку напрямків самоствердження підростаючого покоління. Ця допомога може виявлятися в більш адекватному усвідомленні того, що відбувається, подоланні соціальних міфів, організації діалогового спілкування, підвищенні психологічної стійкості, що повинне знайти відображення в організації процесу самоврядування у вищому навчальному закладі, у створенні структур студентського самоврядування.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про вищу освіту» від 1 липня 2014 р. (№ 1144-ХІІ) // Відомості Верховної Ради. — 2014. — № 20.
2. Кремень В. Освіта і наука України: шляхи модернізації (Факти, роздуми, перспективи / В. Кремень. — К.: Грамота, 2003. — 216 с.).
3. Юридична енциклопедія: У 6 т. / Редкол.: Ю. С. Шемчученко (голова редколег.) та ін. — К.: «Укр. енцикл», 2001. — Т. 3. — 793 с.
4. Андрущенко В. П. Педагогічна освіта України: Болонські виклики і напрями модернізації / В. П. Андрущенко // Практична філософія. — 2004. — № 1. — С. 124–128.
5. Андрущенко В. П. Роздуми про освіту: статті, нариси, інтерв'ю / Андрущенко В. П. — К.: Знання України, 2004. — 804 с.
6. Філософія політики: Короткий енцикл. словник / Авт. упоряд.: Андрущенко В. П. та ін. — К.: Знання України, 2002. — 670 с.
7. Кремень В. Г. Філософія національної ідеї. Людина. Освіта. Соціум. — К.: Грамота, 2007. — 576 с.
8. Харченко Л. В. Становлення політико-управлінської еліти в Україні (історико-методологічний аспект) / Автореф. дис., поданої на здобуття наук. ступ. докт. політ. наук — Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2013;
9. Про обговорення проекту Концепції розвитку студентського самоврядування в Україні. Лист МОН молодьспорт № 1/9–870 від 08.12.11 року.
10. Управління освітою / Монографія / Редкол.: В. П. Бех (голова) та ін. — К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2013. — 546 с.

Давидюк Н. И. Концептуальные основы развития целевых и ценностных ориентаций молодежи в деятельности студенческого самоуправления

Рассматриваются концептуальные основы формирования ценностных ориентаций молодежи средствами студенческого самоуправления.

Ключевые слова: *концепция, студенческое самоуправление, ценностные ориентации, субкультура, этнокультурна самоидентификация.*

Davidyuk N.I. Conceptual bases of trust and values of young people in student government

Conceptual bases of formation of the value orientations of youth by means of student government.

Keywords: *concept, student government, values, subculture, etnokulturna identity.*